

Amsterdam, 26 mei 1992

WAAR ZITTEN WE EIGENLIJK MEE?

(ONTWIKKELINGEN)

Zo, goedenavond vrienden. Van mijn kant ook nog een kleine inleiding. In de eerste plaats, alwetend of onfeilbaar is niemand. Nou ja, God misschien, maar die kennen we niet. Hij zal er wel zijn... Denk zelf na; beter je eigen fouten maken, dan de stomiteiten van een ander navolgen. Een tweede is: u kunt in dit eerste gedeelte zelf een onderwerp stellen, zoals u wilt. Vragen die u eventueel schriftelijk wilt stellen, zullen we na de pauze beantwoorden. Mag ik vragen: waar gaan we over praten?

Ja, anders gezegd: de myope ontwikkelingen die in een staatkundig geheel met geestelijke waarden weer tot stand worden gebracht of zoiets. Ik weet niet of u erover wilt praten, maar mij lijkt het iets te ver te gaan. Maar laten we het heel eenvoudig pakken.

WAAR ZITTEN WE EIGENLIJK MEE? Laten we dat maar eens stiekum nemen.

❖ *Mag ik een stelling verkondigen?*

U moogt uw stelling poneren, als u wilt.

❖ *Over de energie die genoodzaakt is te inkarneren, een lichaam aan te nemen - is dat in imperfekte -, en is die imperfekte het imperfekte lichaam, en hoe kan het lichaam op die manier de energie..*

Ik weet niet of u wel eens op school bent geweest en overgegaan? En misschien hebt u zich toen ook afgevraagd: waarom krijg ik nou zo'n móeilijke som? Want een imperfekt lichaam, dat betekent compenseren. En compenseren, dat betekent dat je veel wendiger moet zijn eigenlijk en veel beter moet werken met de mogelijkheden die je hebt dan een ander. Met andere woorden, een zware opgave. Maar als je daar mee bezig bent, dan leer je ook de dingen veel intenser beleven, nágaan; en voor jezelf, als je tenminste een klein beetje geluk hebt, ook kracht vinden in jezelf óm zoveel mogelijk te compenseren. En dan is de stelling eigenlijk heel eenvoudig geworden: Juist degenen die in het stoffelijk lichaam grote moeilijkheden hebben, zullen de ervaringen die ze daarin op kúnnen doen, beschouwen als een extra vooruitgang op geestelijk terrein. Het is de vraag: kun je het probleem áán? En anders zul je het misschien nog een keer moeten herhalen. Maar kún je het aan, dan heb je ook bereikt wat anderen misschien in vele inkarnaties moeten bereiken; dat je een zuiver inzicht hebt gekregen in je eigen mogelijkheden, je eigen beperkingen, maar ook de verborgen krachten, de verborgen inzichten waar je uit kunt putten. Laten we het heel simpel zeggen: Een mens die normaal leeft, die kan heus geestelijk belangstelling ontwikkelen en dergelijke, maar er zijn zoveel andere dingen. Dus het blijft altijd oppervlakkig en vaag. Hoe meer je nu op bepaalde gebieden níet kunt., bijvoorbeeld je kunt niet horen, dan moet je dat misschien visueel, compenseren. Maar zeg dat je nog blind bij erbij. Ja, dan wordt het ook nog moeilijk om te spreken, dan moet je zoeken naar een contact met je wereld. En het belangrijke is dat je dán beseffende wat je bent, en ook wat je beperkingen zijn, juist in die wereld tóch betekenis wint. En als je dat kunt doen, ben je een hoge geest. Dus dat is eigenlijk allemaal, dacht ik, nogal eenvoudig. Het is moeilijk om te doen, maar de verklaring is een simpele. Als ze hier uw IQ gaan meten, wat in feite eerder een geheugenmeting is dan een zuivere intelligentietest, dan wordt u ook gekonfronteerd met allerhand dingen en u moet proberen om die te korreleren, dus in een verband te zien. En dan te selekteren wat er niet bijhoort, te selekteren op welke wíjze een bepaald probleem benaderd kan worden. Het is dus elke keer: kun je je koncentrereren en beschik je over voldoende achtergrond om die reláties te leggen. Want dat hoeft helemaal geen kennis te zijn in menselijke zin, het is vaak eerder een begripsvermogen. En toch kun je zeggen: Er zijn mensen met een heel hoog IQ, die in deze materiële, neemt u mij niet kwalijk, materialistische wereld eigenlijk het nooit ver zullen schoppen. Want ze zien de samenhangen wel, maar de verdienste ligt in het specialisme, als u begrijpt wat ik bedoel. En degeen die overkoepelt is niet bepaald welkom. Op deze manier ben

ik gelijk gekomen bij wat ik had voorgesteld, tenzij u ontevreden bent. Het is namelijk zo: We zitten op het ogenblik kort voor een eeuwwisseling, dat weet u allemaal. Eeuwwisselingen die zijn altijd gekenmerkt door voorspellingen van rampen, grote ongelukken, ziektegolven en wat dies meer zij. Waarom? Ja, omdat de mens het verwácht, maar voor wat 'ie verwacht, maakt 'ie ook een deel waar. Want je kunt niets iets denken zonder dat je eigen doen daardoor beïnvloed wordt. En ja, voor de aanwezigen geldt dat waarschijnlijk niet, maar het is toch eigenlijk op het ogenblik voor heel veel mensen zo: ikke is ikke en alles voor ikke en de rest kan maar stikken. En daardoor ontstaan problemen. Bijvoorbeeld de relatie werkgevers-werknemers. Aan twee kanten: wij willen méér. Nee, we willen niet meer, we willen béter. Maar als we het beter maken, kunnen wij niet méér maken. En als we niet meer maken, kunnen we niet meer verdienen. Dus als je dat bekijkt, dan zeg je: dat is een volkomen foutieve benadering. Er zijn mensen die overigens vaak fanatiek en goedbedoeld bezig zijn om u te vertellen: u moet niet dit eten, u moet niet dat drinken, u moet daar vanaf blijven en dat is gevaarlijk en ze hebben allemaal een béétje gelijk. Maar de voorouders die wisten het niet en die leefden rustig verder. En nu sterven er mensen aan hun verwachting dat ze bijvoorbeeld c.a. zullen krijgen of zo. Je moet weten wat je doet met je gedachten. Als je de wereld haat - en er zijn heel wat mensen die dat doen in meerdere of mindere mate - dan ben je eigenlijk bezig om een konflikt te scheppen. Want die haat roept haat op. Die behoeft dan niet tegen u gericht te zijn, misschien tegen heel iets anders. Maar ze is er wel. Dat wil zeggen dat er steeds meer tweespalt komt, steeds meer verdeeldheid. Je zegt: ach, de mensen deugen niet. Dan moet u zich helemaal er niet over verbazena als ze juist in hun relatie met ú en datgene wat u aangáát inderdaad niet deugen. U hebt de verwachting van u afgegooid, u krijgt ze terug. En het grote probleem is dat dat niet alleen maar geldt voor medemensen. De aarde zelf voelt het ook, het is ook een persoonlijkheid. De uitstraling van de aarde als geheel, onevenwichtig, goed, de zon zal reageren. En heel vaak zelfs zullen andere planeten hun straling wat wijzigen. Je scheidt door negatief te zijn, negatief te denken, te leven, te werken, in feite een voortdurend grotere destructieve invloed, die niet alleen ín en vanuit ú werkt, was het maar waar, dan kun je hem wel de baas, maar die werkt uit zaken die u niet kunt behéersen.

U zult zich waarschijnlijk bezig houden met de vraag: ja, wat is er nu op het ogenblik aan de hand met dat warme weer? Nou, dat is heel eenvoudig. Op het ogenblik is de luchtcirculatie aan het veranderen. Dat betekent een andere verdeling van hoge drukgebieden en wat normalerwijze bij IJsland lag, ligt nu bij Zweden. Maar bij Zweden zijn de polaire invloeden niet zo groot als bij IJsland, dus duurt het langer. Het zijn doodeenvoudige dingen. En dan zeggen de mensen: ja, maar we moeten toch werkelijk alles perfekt doen... Natuurlijk, het is waar, maar laten we maar weer een voorbeeld nemen. Een op zichzelf al misantropisch persoon ontwikkelt een werkelijke kwaal. Ja, die moet worden íngepast. Ja, dat ziekenhuis, ja, we zullen dat geval in behandeling nemen, als we een bed vrij krijgen, maar ja, ongelukken en zo gaan voor. Zo'n man wacht een maand, wordt neerslachtiger, wacht twee maanden, wordt neerslachtiger, wacht drie maanden, gaat meer symptomen vertonen, wacht vier maanden, heeft eigenlijk zijn levensenergie grotendeels aan negatieve verwachtingen verspild. Zo iemand komt in het ziekenhuis en dan zeggen ze: ja, wat is dat nou jammer, hè, we kunnen er niets meer aan doen.. Ja, dat gebeurt.. En dan komen ze: ja maar, kijk, we zíjn al overbelast, we hebben niet voldoende verplegend personeel, we hebben nieuwe kostbare machines nodig, we kunnen niet al die bedden met verpleegsters bezetten, het verplegend personeel dus voor die bedden. En dan vragen ze zich niet af: wie betaalt de prijs? De prijs voor die dure machines wordt bepaald en betaald niet door het ziekenhuis, maar door de patiënten die eronder doorgaan. Denken we niet over na. Ja, maar je moet het toch perfekt doen.. Nee, je moet doen wat je kunt op het ogenblik dat het voor het eerst mogelijk is. Dán kom je verder. Positief denken is niet: ja, we zitten met een werkeloosheidsprobleem. Lubbers is bijna klaar met zijn werk. - De nederlandse economie heeft het al gemerkt - En tja, hoe zullen wij dat aanpakken? Nou, laten we eens een kommissie instellen, die doet er drie jaar over, komt met een konklusie die iedereen al had, waarna men zegt: ja, en nu moeten wij een subkommissie instellen om te onderzoeken hoe we dat zouden kunnen veranderen... Onzin. Je moet vandáág iets doen, niet morgen. Positief denken, positieve mensenliefde is niet een kwestie van: wij zullen het op lange termijn regelen., het is een kwestie van: wat kan ik vandáág doen? Niet, ik moet klaar zijn voor de honderdduizenden die dat en dat nodig zullen hebben in het jaar 2030. Maar: wat kan ik doen voor degenen die mij nu nodig hebben? Wat kan ik nú tot stand brengen? En dan hoeft het niet perfekt te zijn, maar ze moeten gehólpen worden. En dan krijg

je als vanzelf, krijg je een heel andere situatie. Positief zijn, dat is niet alleen maar iets zijn voor jezelf. Positief zijn, denken, handelen, reageren, betekent dat je de wereld een klein beetje positiever maakt en dat positivisme is nodig, anders dan verschroeit dadelijk een groot gedeelte van de aarde, dan heb je een grote kans dat meer dan een derde van de mensheid op betrekkelijk korte termijn, zeg binnen tien jaren, verhongert. En dan kun je zeggen: ja, maar daar kunnen wij toch niks aan doen? Ja, u kan er ook niks aan doen. Natuurlijk niet. U kunt alleen wat doen in uw eigen omgeving. Maar als u in uw eigen omgeving sneller reageert op de noodzaken van anderen, wanneer u de anderen als het ware met zoveel mensenliefde aanschouwt dat u begrijpt wat ze nodig hebben, zelfs wanneer ze het nog niet vragen en probeert ze te helpen en er iets aan te doen, dan verandert niet alleen u, dan veranderen vele anderen mét u. Die gaan het ook anders doen, gaan anders denken. Het is niet: Ach jee, wat heb ik het zwaar; tja, tja, minimum inkomen, je kunt er bijna niet van komen. Als ik eens naar een goede show wil gaan, dan vragen f80,--, dat kan ik toch niet betalen. En als ik eens een paar biertjes wil hebben, dat gaat ook bijna niet meer... Of andersom: ja, god, al die belastingen en al die rotzooi, laten we het lekker zwart doen.. Ik kan die mensen begrijpen, maar als ze dat zwartwerken nou zo zouden doen dat anderen daardoor beter en sneller geholpen zouden worden, zou ik er onmiddellijk achter staan. Als ze het alleen maar doen om een beetje méér te verdienen ten koste van anderen, dan zou ik zeggen: waar ben je mee bezig? Jezelf vet te mesten? Een heel jaar extra hard te werken misschien om dan op Ibiza de overtollige ponden er verder af te smelten? Waar ben je mee bezig? Dat zouden mensen zich af moeten vragen. Het is niet zo dat we zeggen: wij zijn tegen beampten en ambtenaren. Wij zijn tegen overbodige ambtenarij. Dat wil zeggen: het kastje naar de muur systeem, waardoor je veertig man bezig kunt houden met iets wat één man met gezond verstand in tien minuten zou kunnen oplossen, en dat jaren lang. We zijn tegen de ambtelijke diktatuur; niet tegen hóófdambtenaren, want er zitten hele bekwame mensen tussen. Maar het systeem, waarbij ze in feite hún wil doorzetten en zich niet afvragen: wat is er nodig? Dat is de fout. En als je zo verder gaat denken, dan zeg je: Ja, wat moeten we met dan met al die dingen doen? Moeten we nou naar de kerk gaan? Als u dat wilt, ga uw gang. Maar wordt u iets meer christen, als u mooie gezangen hoort of iemand twee uur hoort baken over de hel? Ja, dat is heel eigenaardig. Het begint er een beetje uit te gaan. Maar vroeger had je dominee's die praten zo veel over de hel en zo weinig over de hemel, dat je gewoon aan hun taal alleen kon horen waar ze vandaan kwamen. En waarom moet alles zo lijzig gaan? Waarom moeten we altijd weer terug naar die vroegere jaren? Ja, een mens moet toch eventjes z'n hersens gebruiken. In Ierland hebben ze een bisschop; - hadden ze een bisschop, neemt u mij niet kwalijk. Ja, de bisschop is weggeschopt. Hij had dus een vrucht zijner lendenen helpen voortbrengen. Ik zeg het heel netjes, want je moet kerkelijke taal gebruiken. En deze goede man heeft de kosten daarvan betaald, uit de parochiekast. Kijk, het schandaal ligt hier dat 'ie voor iets wat voor zijn persónlijke kwestie is, het geld gebruikt dat anderen voor de kerk hadden bestemd. En nu zeg ik niet dat het dan beter terecht zou zijn gekomen. Maar hij had er met zijn fikken af moeten blijven. Nou ja, en nu mag hij naar Zuid-Amerika en dan heeft hij misschien de kans om weer prelaat te worden of, als ie iets eerlijker is geworden een martelaar. Dan kan hij nog heilig verklaard worden ook.. Ja, wat moeten wij met een paus? Ik geloof dat het hoog tijd wordt voor een pausenpauze. Want we hebben geen absoluut ouwerwets vasthouden aan geloofsartikelen nodig. Wat we nodig hebben is de Christusgeest in de mens, de liefde voor de mens en het begrip voor de mensen. Niet het stoer en star volhouden 'dat je dat goed vindt..' En dan, ja, dat weet ik, dan zijn er een helehoop mensen die zeggen nou ineens: foei... Maar is dat niet overal hetzelfde. De mensen werken met een systeem, ze hebben een theorie en die is kostbaar. Daar mag niets en niemand aankomen, al zou de hele wereld eraan ten gronde gaan.. Dat is geen mensenliefde, dat is geen waarheidsliefde, dat is geen betrokkenheid bij God en zijn werken of de mens en zijn behoefte. Dat is eenvoudig verholde zelfzucht, omgezet in een machtsbegeren en uitgedrukt in een welwillende nederigheid die in de persoon niet meer bestaat. O jee, wat ben ik hatelijk vandaag, hè? Maar ja, wat komt er op ons toe.. Al deze dingen zijn er, maar ze komen steeds meer naar voren, ze worden dúidelijker. Het wordt duidelijk dat arbeidsgelegenheid niet een kwestie is van meer mensen aanstellen, maar zorgen dat er voor meer mensen een nuttige taak is weggelegd. Dat het niet meer gaat om de groei van inkomen in getallen, maar dat het gewoon gaat om de mogelijkheid samen beter te verdelen wat je hebt. Dat het niet een kwestie is van de miljoenen opbrengen om de arme lijdende volkeren in, noemt u maar een streek op, er zijn er genoeg, bij te staan en te voeden.. De vraag is: Wat kunnen wij vandaag dóen? Níet via de politiek, niet via allerhand

overeenkomstjes, niet via handelsbeweginkjes, zoiets van nou ja, ze hebben hongersnood, ergens bij de Soedan. Weet je wat, we hebben toch nog een overschotje melkpoeder. Laten we maar wat aan hulp doen. En dan halen we een kollekte of misschien een televisieprogramma en dan vragen we iedereen om te betalen, dan hebben we de kosten er nog lekker uit ook... Dat is geen helpen. Helpen is de mensen helpen om daar te leven wáár ze leven. Niet zoals jij vindt dat ze moeten leven, maar zoals ze daar kúnnen leven. En al die zaken komen meer en meer uit. Tachtig miljoen ontwikkelingshulp, omdat het land zo arm is en zo'n moeilijkheden heeft. Blijkt dertig miljoen gestolen te zijn. Er blijkt ongeveer vijf miljoen voor werkelijk nuttige doeleinden besteed te zijn. En de rest is gebruikt voor de verdere opbouw van het leger en de uitbreiding van het ambtenarenkorps.. Let wel, wat ik u hier zeg betreft een bestaande staat en de gegevens die ik u hier noem, zijn het resultaat van een onderzoek van de CIA daar ter plaatse. Maar handelsbelangen voorkomen dat dit voorlopig publiek wordt. Dus ik noem nu maar iets. En dan willen wij allemaal hooggeestelijk zijn? Willen wij dan esoterisch verheven zweven boven de wereld? Ontruikt aan alle problemen en zorgen, opgaan in de wonderlijke tuinen van zomerland of dieper nog in onszelf zoekende een stukje van dat licht vinden dat het gehele leven uiteindelijk is en in stand houdt.. Ja, als het zo makkelijk was, dan zou ik zeggen: ga zitten, mediteer tot je erbij neervalt. Dan doe je twee dingen tegelijk, je eigen geestelijke bewustwording en vermindering van het bevolkingsoverschot.. Maar daar heb je niets aan. De verbondenheid kan niet bestaan uit eenzijdigheden. Het is het erkennen van de absolute saamhorigheid. Een saamhorigheid die niet op deze of gene manier wordt uitgedrukt, maar die als een normale basis voor wat je bent, wat je doet, wat je leeft, wordt beschouwd. Je houdt van het leven? Zonder mensen kun je niet leven, heb de mensen lief. Je bent vroom en je bid tot god? Bid dan dat Hij je de kracht geeft om wat te doen voor je medemensen. Je wijdt je leven aan gebed, denk eens hoeveel nuttiger dingen je had kunnen doen, want God weet verduveld goed wat Hij doen moet als het er op aankomt. Maar ja, het is een humorist, anders had hij de mens niet geschapen. Excusé moi; aanwezigen natuurlijk uitgesloten, nietwaar.

❖ *Of een sadist?*

Nou, een sadist geloof ik niet, want dan had Hij u de kans niet gegeven om terug te keren tot de Werkelijkheid die Hij is. Ja. Maar goed, wanneer we het zo bekijken, dan komen we ín deze tijd steeds weer voor problemen te staan. En dan zien we steeds weer de schandalen, mislukkingen, tekorten, onmogelijkheden, terechtgestelde eisen, waar iedereen voor moet betalen, zonder dat we ons afvragen of die eisen wel gerechtvaardigd zijn. Kijk, díe dingen komen en dan is het verduveld moeilijk om te zeggen: en tóch hou ik van die mensheid. Zeker, het weer valt me tegen en er is verhoogde stralingsactiviteit hier en daar, maar ik hou van die wereld, ik hou van die planten, ik hou van die dieren, ik hou van het ruisen van de zee, ik hou zelfs van het geritsel van verdorrende bladeren. Maar toch is dat de oplossing. Hóuden ván. Liefhebben wat leven is, wat je bent. En dan kun je zeggen: ja, maar wat is nou het geestelijke nut? Als je dus in een ongemakkelijk lichaam wordt geboren of misschien zelfs in een lichaampje dat maar een heel beperkte levenskans heeft, misschien tien, twaaf jaar. Wat is het nut? Het gaat niet om het nut, het gaat om het zíjn. En wanneer het zijn intens is, wanneer je juist door de problemen die er dan óók zijn, en die er zelfs voor dat kind dat zogenaamd niets weet en alleen maar jammert, jankt en schopt. Als je dáár doorheen komt, dan word je je bewust: ik hoor toch bij het geheel. Er is niemand die niet deel is van het geheel. Er is níets wat er niet toe behoort. En als de aarde dan zich een keer krabt - de mensen noemen het een aardbeving -, wanneer ze eens een keer haar neus snuit, u spreekt over vulkanische activiteit -, wanneer er in de atmosfeer eens bepaalde dingen veranderen - en u spreekt over misschien zelfs gevaarlijk en fatale varianten, die zouden kunnen voeren tot en noemt u het dan maar zelf op, uitdrogen van Amerika, het natworden van de Sahara of iets anders -, dan moet je niet zeggen: ja, en dat is verschrikkelijk. Nee. Dan moet je zeggen: En tóch houd ik van die aarde. Toch houd ik van het leven op die aarde. Toch houd ik van het menszijn op die aarde met alle problemen, met alle tegenslagen en alle tegenvallers..

❖ *Moet je daarvoor eerst van jezelf houden?*

De meeste mensen houden van zichzelf, zelfs wanneer ze zeggen dat ze zichzelf haten, want dan minnen zij zichzelf, ómdat ze zichzelf haten. En haten ánderen, omdat ze die haat als terecht beschouwen, zodat ze zichzelf nog inniger lief hebben in het innerlijk gelijk dat ze menen te hebben ten aanzien van de wereld.

❖ *Maar dat zijn toch allemaal compensaties voor niet van jezelf houden?*

Dat zijn geen compensaties voor niet van jezelf houden.., dat zijn compensaties voor het jezelf niet willen aanvaarden zoals je bent. En dát is de grote moeilijkheid. De meeste mensen leven niet naar wat ze zijn, ze leven naar datgene wat ze denken dat ze zouden moeten zijn of anderen van hen verwachten dat ze zullen zijn. En je kunt alleen maar jezelf zijn. En dan ga je excuses vinden. Dan is de wereld fout of jij bent fout of je bent een armzalige zondaar. Allemaal waar, misschien wel. Maar dat heeft er niets mee te maken. Als u een armzalige zondaar bent, geef het uzelve toe en probeer minder zonden te begaan. En als u het toch doet, laat de anderen er dan van meegenieten, dan heb je de mensheid en jezelf steeds meer lief.. Dwaas? Nee. Dwaasheid is het om te denken dat alles alleen in kuddes en in hordes, en hoe heet het ook weer, o ja, verenigingen en partijen en zuilen, moet worden gereguleerd. Kijk eens, er zijn dames geweest, die lieten zich het bekende pruilemondje van Brigitte Bardot aanmeten, weet u wel, chirurgisch, 'zó', zo'n onderlip. Ja, de enige die hem had was Chevalier, maar daar viel het niet bij op. Goed, werden ze daardoor werkelijk anders? Of dachten ze misschien wat anders over zichzelf. Want voor sommigen had het resultaat, maar niet omdat ze het pruilemondje hadden, maar omdat ze er iets aan ontleenden. Het gevoel dat ze nu meer zichzelf waren. Hoe gekunstelder je bent in het leven, hoe groter de conflicten die je hebt met jezelf en met je wereld. Hoe meer je probeert de verwachtingen van ánderen, ten aanzien van jou dan, waar te maken, hoe moeilijker het je zal worden om waar te zijn tegenover jezelf en tegenover de wereld. Want de wereld eist van je dat je jezelf bedriegt en dat je, erkennende dat je dit doet, de wereld bedriegt, opdat de wereld in het bedrog een bevestiging van zichzelf vinde en gelijktijdig jou je bedrog zal vergeven. Daar gaat het toch om?

Waarom is iemand die een brood steelt een dief en iemand die een paar miljoen steelt een handige jongen? Ik zou zeggen: er is veel meer handigheid nodig om een brood te jatten dan om een paar miljoen via computers te ontvreemden. Ja, het is eenmaal zo. Wanneer je jezelf bent, dan ben je misschien niet wat een ánder wil dat je zal zijn, maar mét wat je bent, kun je dan méér zijn en doen. En als je dan jezelf dat niet verwijt, maar zegt: ik ben zo en ik heb de wereld lief, dan krijg je ook niet altijd het antwoord dat je wilt, maar dan kun je zeggen: maar ik zóek toch ergens steeds naar die dingen die mooi zijn.

Zeker, het leven is soms wel eens hard, maar zie jezelf dan maar als een goudgraver, die de hele tijd met zijn goudpan zit te wassen en die al dat zand elke keer weer weggooit en toch blij is, want daar zit een glinstering goud en misschien heb je daar zelfs een klompje, een nugget(?). Zo moet je het beleven van de wereld wassen. Er zijn veel dingen die, daar kun je niks aan doen, ga er maar aan voorbij. Er zijn een hele hoop dingen, daar kun je je niet aan onttrekken, aksepteer het maar. Maar er zijn dingen in de wereld die het leven waard zijn. Misschien midden in de stad een merel, die zijn gebied zit af te bakenen in een late avond. Misschien een bloem die ergens gewoon voor een kozijn staat, een vlek, een kleur die ineens doet zeggen: ja, er is nog schoonheid ook. Kleine dingen misschien, hele kleine flintertjes goud, maar goud. Het goud van het pósitieve leven, van de positieve ontwikkeling. En dan kunnen we natuurlijk allemaal, ja, neem me niet kwalijk, ik zit te preken geloof ik, hè? Maar ik preek u in ieder geval niet dat u moet gehóórzamen. Ik preek u alleen dit: u bent, u leeft, u bestaat. Aanvaard het, wees er blij mee. En probeer in die blijdschap dat wat u bent tot een bron van vreugde en blijdschap voor anderen te maken. Heb de wereld lief, ook wanneer ze niet altijd het weer geeft wat u zou willen hebben. Heb die wereld lief, ook wanneer het nou eens een keer te droog of te nat is. Zoek ook daar naar het goud en de schoonheid en heb lief. De liefde is het grote geheim, waardoor veel wat op het ogenblik onherstelbaar lijkt in de wereld én in de mensheid, genezen kan. Wat komt er op ons af? Ja, ja, een hele hoop. Want u denkt toch niet dat het al afgelopen is met de reeks natuurrampen, hè? Er komen er nog wel een stelletje zeg. Nou ja, als Nederland een aardbeving krijgt, dan is het ook al weer of men plotseling van een geologische vlo probeert een mammoet te maken. En dan maakt men onmiddellijk een mammoetwet om vlooien verder te verdienen.. Er zál nog veel gebeuren op die wereld, geloof me. En er zijn ogenblikken dat de mensen bijna in elkaar zakken van ellende. Op de Filippijnen was de temperatuur tegen de veertig graad, eerder een beetje bloedhitte. Er zijn heel wat mensen aan gesukkombeerd, zelfs al zijn ze eraan gewend. In China is een grote droogte in de ene provincie en in de andere provincie vraagt men zich af of er misschien een watersnood uit zal breken. Nou, u hoort het binnenkort wel. Er is altijd wel iemand die er een plaatje van maakt voor de radio of voor de krant, o nee, voor de t.v. Ja, dat zou leuk zijn, zeg. Dan zou de radio eindelijk eens tot zijn recht komen. De t.v. heeft het trouwens al benaderd hoor. Praatjes bij plaatjes. Maar realiseer je je nou eens, dat ál deze

dingen, ook die hele aarde en al haar problemen, alleen maar weer deel zijn van een groter geheel. En dat u, als deel van de aarde, deel bent ván dat grotere geheel. Dan kunt u daarin de kracht vinden die nodig is om te leven, om die wereld lief te hebben. Het is niet altijd noodzakelijk dat iemand genezen wordt. Het is wel noodzakelijk dat iemand leert dat schijnbaar negatieve dingen ook positieve waarde hebben, dat 'ie die positiviteit ook verder weet uit te dragen en te beleven. Het is niet zo belangrijk 'wat wij zijn en wat wij aan het einde van een mensenleven op aarde hebben volbracht..' Trouwens, het meeste wordt met je begraven, het andere wordt door de ruifgenamen misbruikt; en wat je nog aan gaven hebt overgelaten, bijvoorbeeld een kompositie of een schilderwerk of zo, dat wordt dan plotseling een handelsobjekt en wordt tijdelijk populair... Dus mensen, het is niet belangrijk wat dat leven op aarde is. Het is belangrijk hoe het leven op aarde een uitdrukking is geworden van de innerlijke eenheid met al dat andere waarvan je werkelijk levend en met je kracht deel bent. En dan kunnen er tienduizend werelden zijn, die je geestelijk zult doorkruisen. Allemaal werelden zoals jij ze ziet, zoals jij ze denkt. Maar als je maar vasthoudt aan die eenheid, dan slinken al die dingen langzaam weg totdat er alleen één helderheid, één licht overblijft, één kracht, één werkelijkheid. Liefde is aanvaarden, zonder eisen, zonder controle. Zo moet u de mensen liefhebben. Zo moet u de wereld liefhebben en vergeet uzelf alstublieft niet. Hou ook maar een beetje van jezelf, want je bent ook een deel van een goddelijk geheel. Laat die liefde de basis worden van je bestaan en de wereld zal je antwoorden. De wereld waarin je leeft en elke wereld waarvan je deel bent. En dit, mijne vrienden, moet dan het einde zijn van deze predikatie. Maar één ding wil ik er nog aan toevoegen: ik heb niet gesproken uit heilige boeken, maar uit ervaring en waarneming. Wat ik u zeg is waar. De aarde gaat moeilijke tijden tegemoet. Er zijn hele grote problemen, maar ze kunnen worden opgelost met liefde. En mijn preek zegt: begin dan met de mensheid, de wereld, jezelf, God, alle dingen lief te hebben, zonder te vragen: wat kunnen ze voor mij doen, gewoon, heb ze lief. Dan zullen veel rampen voorbijgaan. Dan zullen veel problemen toch nog opgelost kunnen worden. Dan kunnen we vrijheid vinden, zelfs in de schijnbare gebondenheid van een maatschappelijk bestaan dat zich aan vrijheid zo moeizaam moet aanpassen. En dan zeg ik tegen u: Ja, er zijn op het ogenblik veel kwalen, die steeds sterker opkomen. Ziekten, ze zijn het gevolg van de onevenwichtigheid. Zonder dit zouden ze zich niet zo verspreiden. Een groot gedeelte van de reële ziekten en gebreken die op het ogenblik bestaan en steeds meer tot uiting gaan komen, hebben een , zoals dat heet, psychische achtergrond. Daar waar het ik zichzelf aanvaardt, waar het leeft met de wereld, daar blijken plotseling de genezingen veel beter en veel eenvoudiger te gaan. Tja, wat moet ik verder zeggen? Hebben jullie nog wat te zeggen? Iemand die nog de preek over wil nemen?

❖ *Hoe kan iemand nou uit zichzelf dingen ondernemen voor die wereld, terwijl hij toch afhankelijk is van de economie, geen geld, geen mogelijkheden om..*

Geen geld, geen mogelijkheden? Niemand die eens een goed woord voor je nodig heeft. Niemand die je eens een keer met een glimlach een ogenblik kunt laten zien; het is toch de moeite waard om te leven? Niets, gewoon werkelijk niets, waarmee je een ander, nou zeg maar, even blij kunt maken? Niets waarover je je een ogenblik kunt verheugen, al is het maar over een zonnestraal die door een boom brekend ergens in een amsterdamse gracht een wonderlijk flikkerend lichtpatroon tekent? Er zijn dingen om blij over te zijn. En als je blij kunt zijn, kun je liefhebben. En als je liefhebt, dan dóe je iets, dan bén je anders...

❖ *Maar dat blijde, dat komt toch dan uit een andere bron dan die zonnestraling die graaft uit omstandigheden in je eigen leven?*

Het is een herkenning.

❖ *Graag de handleiding van het leren loslaten van weerstanden.*

Het loslaten van weerstand.

❖ *De handleiding daarvan.*

Nou, we zullen proberen om het kort te doen. Weerstand veronderstelt altijd dat je je ergens tegen kunt afzetten, anders is er geen weerstand. Waartegen verweér ik mij? Waartegen bén ik in de weer? Waarom? Probeer eerst die vragen voor jezelf te beantwoorden. En zeg dan niet: 'omdat ik gelijk heb', want anderen denken ook dat ze gelijk hebben. In de tweede plaats: je behoeft geen onrecht te dulden voor jezelf of voor anderen, maar dat geldt alleen wanneer jijzélve en daadwerkelijk daar iets tegen kunt doen. In de derde plaats: elke mens is van medemensen afhankelijk of 'ie het beseft en toegeeft of niet. Tegen die afhankelijkheid kún je je niet verweren, ze is deel van je menszijn. Leer haar aanvaarden en je kunt verder

gaan. En ten laatste: beseft dat het bestaan in zichzelf geen rechten verleent, het is het bestaan, zonder rechten. Dat kun je ook geen rechten eisen. Je kunt alleen 'zijn' en in dit zijn kun je proberen te beantwoorden aan datgene wat jij voelt als een noodzaak, als een mogelijkheid, als een wenselijkheid. Maar verwacht niet dat de wêrld het voor je doet. En als je dat allemaal hebt gedaan, dan denk ik dat je niet meer in verweer bent tegen de mensen en veel minder tegen jezelf, want dan heb je begrepen waar het eigenlijk om gaat: Dat een gezamenlijkheid altijd veel belangrijker is dan een verdeeldheid.

En een ieder die weerstand kent, weerstanden ín zich of rónnd zich probeert te overwinnen, is in feite bezig met het delen van zijn bestaan en zijn wereld in twee delen. En dat terwijl het bestaan een eenheid is en blijft. En ten laatste: wanneer je zover bent gekomen dat je dit alles beseft, zeg tegen jezelf: wat ik beter kán doen, dóe ik beter. Zonder daar iets voor te vragen, zonder daar rechten aan te verbinden, gewoon omdat het deel is van mijzelf. Dan zul je ontdekken dat je in plaats van meer weerstand steeds meer medestanders krijgt. Dat je niet alleen staat, omdat anderen gaan beseffen hoe belangrijk ook jóuw bestaan voor hen is. En dat is de enige belangrijkheid die blijft, omdat ze niet teloor kan gaan door de dood, omdat ze niet uit je wezen kan verdwijnen door magische wonderen of zelfs een ondergang in het duister. Die verbondenheid blijft, ze is deel van je wezen en ze is deel van jouw aandeel aan de totaliteit, die ik bij gebrek aan beter God noem.

Ik hoop dat de cursus kort genoeg was. Tussen twee haakjes, het is wel lastig hoor. Ik zal het er maar meteen bij zeggen en begin dus maar stapje voor stapje, dan kom je vanzelf verder.

❖ *Wat ik niet goed begrijp is, u zei net iets over onevenwichtigheid, iets van ziekte en rampen etcetera een uitvloeisel zijn van onevenwichtigheid; is dat zo?*

Ja, niet helemaal. Ik heb het niet zo gezegd, maar goed, de stelling is aanvaardbaar.

❖ *Dat heb ik gehoord. Terwijl ik mij juist afvraag, het is toch, als alles een eenheid is, dan zijn ziekte en gezondheid toch ook een eenheid, in die volmaaktheid komt toch juist alles tot uitdrukking. Waarom is het dan het ene aspekt, de ziekte als een uitdrukking van onevenwichtigheid te zien?*

Omdat op aarde ziekte niet is een in het ik bestaande mogelijkheid, maar een in het ik dominerende faktor, waardoor het ik zichzelf niet kan zijn. We spraken vanuit aardse ontwikkelingen en omstandigheden uit de aard der zaak. Als u zegt: ziekte en gezondheid bestaan in de eeuwigheid, dan zeg ik: ze bestaan geen van beiden, want ze hebben elkaar opgeheven. Eeuwigheid is zijn, zonder verdeling, zonder beperking. En dat is iets wat voor een mens, dacht ik, moeilijk te benaderen is of te begrijpen is, maar dat is de werkelijkheid. Wanneer we nu zeggen: ziekte, dan kunnen we zeggen: een afwijking van de norm misschien die wij ons gesteld hebben. Maar we moeten niet zeggen dat alle ziekten gevaarlijk zijn. Want er zijn bepaalde ziekten die andere ziekten uitroeien.

❖ *Maar die ziektes zijn toch iets als negatiefs...*

Ik zie het niet als iets negatiefs, behalve wanneer de zieke opgaat in zijn ziekzijn en daardoor de rest van zijn leven als het ware verwaarloost of misschien zelfs zijn ziekte maakt tot een récht dat hij heeft op de wereld die in zijn ogen althans gezond is. Het is dus de geesteshouding waar het hier over gaat.

Maar wat ik het gezegd, was iets anders. Ik heb gezegd dat wanneer een geest of zelfs mentaal men onevenwichtig is - en dat wil dus zeggen dat men niet in staat is om het gehéél voortdurend te aanvaarden en ermee te werken, maar steeds probeert met delen ervan te werken en zich af te zetten tegen andere delen dus -, dat men dáárdor ziek kan worden. En dat zeer velen van de ziekten in deze moderne tijd eigenlijk voort zijn gekomen uit een dergelijke - en ik herhaal nu de term - psychische onevenwichtigheid. Is dat duidelijk?

❖ *In het onze vader, gaat op een gegeven moment: 'En leidt ons niet in verzoeking, bekoring', maar is dat niet an sich het werk van 'de duivel'?*

Nee. De mens gelooft in het onaanvaardbare of het kwade, gepersonifieerd in een duivel, die overigens verdacht veel lijkt op bijvoorbeeld de grote Pan, dus op de natuurgoden van eens. Wanneer Jezus zegt: 'Verlos ons van het kwade', dan heeft hij het niet over een duivel buiten je, maar in jezelf. Hij vraagt: 'Heer, laat dit licht en duister, dat in mij heerst en om de voorrang strijdt, verdwijnen. Verlos ons van het kwade in ons en geef ons zo uw licht en uw vrede'. Dat bedoelt hij in feite.

Ja, en voordat ik hier dadelijk theologisch onderricht moet gaan geven, nou ja, ik kan het begrijpen, ik heb gepreikt. Maar u weet het hoe het gaat met een theoloog, hè. Theo loog, liegt nog steeds, dus. Ik wil zo langzaam maar zeker mijn eerste deel, mijn aandeel ook aan deze avond, gaan beëindigen. Maar ik zou u toch nog even wat willen zeggen: Het kwade is datgene wat wij zo benoemen, want het is deel van het al. Zelfs de duivel, waar vele mensen bang voor zijn, is een engel niet: was een engel, is een engel. Want als dit zijn wezen is, kan dat niet veranderen, wanneer hij in een andere positie wordt geplaatst. Laten we niet zo bezig zijn met de duivel te bestrijden, maar met het goede te doen. Want als je de duivel bestrijdt, dan krijg je de duivelin. En het is niet voor niets dat wel eens wordt gezegd: de grootste zondaars zitten op de eerste bank onder de preekstoel. En Selma Lagerlof, een schrijfster, zegt in een van haar boeken - 'De smarten van satan' - wanneer de duivel achter een priester de kerk is binnengegaan: maar ik dacht dat je de kerk niet binnen kon?

Waar de pastor voor gaat, kan de duivel rustig volgen... Wanneer wij de dingen verdelen, doden we van de werkelijkheid. Goed en kwaad, óns standpunt, akkoord, maar niet een kosmische waarheid. Zonde, zeker; wanneer we tegen datgene ingaan wat we werkelijk voelen dat goed is, wat voor ons hoort, dan zondigen we. En dan zondigen we niet tegen God, maar tegenover onszelf. En als we braaf zijn en we doen de dingen die ánderen van ons vragen, kunnen we onszelf wel deugdzaam noemen. Maar we zijn het niet. Deugdzaam zijn we alleen wanneer we leven vanuit datgene wat wij zijn, niet vanuit een opgelegd beeld van anderen. Laten we dan ook niet praten over zaken als eeuwigheid en dergelijke. De eeuwigheid bestaat, je bent er deel van of je wilt of niet. Maar dít is jouw wereld, dít is je tijd, dít is je mogelijkheid, dít is je lichamelijkheid, dit is hetgene waarmee je werkt. De eeuwigheid is er altijd, maar het besef van de eeuwigheid wordt bepaald, niet door wat je droomt daarover, of wat je aan sprookjes aan elkaar vertelt erover, maar door datgene wat je zelf bent, opdat het licht in je groeie; opdat de goddelijke werkelijkheid een steeds groter déél wordt van datgene wat je beleeft in jezelf, ook al moet je het nog toepassen op een wereld, die daar kennelijk maar een klein deel voor jou van schijnt te bevatten. Dan eindig ik weer met mijn hartekreet: Mensen, heb het leven lief. Heb jezelf lief, heb de wereld lief, hebt alle dingen lief. Want het is zo goed om te bestaan, het is zo goed om te leven, het is zo goed de dingen in jezelf steeds toch weer ergens weerspiegeld te zien buiten jezelf en zo te weten: ik ben deel van een schoonheid die mede uit mij geboren wordt. En dat wens ik u allen toe. Ik dank u voor uw aandacht. Ik wens u verder een aangename avond. Na de pauze, u vraagt en wij proberen er niet omheen te draaien, gepresenteerd door een van mijn broeders, die ongetwijfeld wel een keer zal moeten toegeven dat hij díe plaat toevallig niet in huis heeft. Ik dank u voor uw aandacht nogmaals, goedenavond.

VRAGENGEDEELTE

Zo, goedenavond vrienden. Persoonlijke vragen mag ik niet beantwoorden, u kunt ze alleen stellen. Heb ik verder nog iets? Nee, laten we maar beginnen met de schriftelijk binnengekomen vragen. Punt een.

❖ *Bestaat er één relatief machtig wezen in de zin van de zogenaamde duivel?*

Er bestaan machtige wezens die men duivel zou kunnen noemen, omdat hun ontwikkeling tegengericht is aan die van de mensheid. Het zijn echter geen goden of tegenstanders van God. Het zijn eenvoudig wezens die anders bestaan en leven dan wij. En wanneer we met hen in contact komen, dan nemen we misschien een paar negatieve indrukken van ze over. Het is voor hen niet belangrijk dat we met hen meegaan. Maar er zijn dus wezens die je duivels zou kunnen noemen bij gebrek aan beter. Voldoende?

❖ *Hoeveel procent der aardbewoners voelt zich lekker?*

Ongeveer drie procent en die zijn niet lekker.

❖ *Het lijkt dat slapeloosheid steeds vaker voorkomt. Is dit een kwaal die meer als ziekte erkend zou moeten worden?*

Nee, meer als een gebrek aan vermoeidheid.

❖ *Wat betekent een ziekte als aids in deze tijd?*

Uitkijken, anders krijg je last van aids en die koop je niet zo makkelijk als 'badaids' (?) en je kunt ze ook niet weggooien.

❖ *Wat vindt u van het doden van dieren voor konsumptiedoeleinden?*

Iets wat dieren zelf ook doen en als we ze in deze zin navolgen, zijn we dus hun gelijken.

❖ *Is de mafia een duistere macht?*

Nee, de mafia is geen duistere macht, het is een misdadige macht. En dat is heel wat anders. Misdadigers zijn de mensen die proberen alles naar zichzelf toe te trekken ten koste van anderen. En als ze dan gerechtigd zijn daartoe, dan heten ze politici en als ze niet gerechtigd zijn, heten ze mafiosi.

❖ *Bestaat God?*

Er bestaat iets wat we bij gebrek aan beter met god aanduiden, maar er schijnt, let wel, er schijnt een persoonlijkheid te zijn die zoveel omvattend is dat wij deze niet als zodanig onmiddellijk kennen. Maar de uitvloeisels van kracht uit dit wezen schijnen belangrijk te zijn voor onze existentie. Voldoende?

❖ *Is er een liefde zonder grenzen?*

Alleen op de t.v. (gelach).

❖ *Men zegt dat kanker te genezen is door magneetveldbehandeling. Welke frekwenties zou men moeten gebruiken?*

Over wat voor kanker gaat het?

❖ *Het gaat over kanker die zou een frekwentie hebben van dertien herz. Men stelt dat kanker te genezen is door dertien herz te inverteren.*

Ja, dat kan misschien een huidkanker zijn, als je het over dertien herz hebt, maar anders dan zit je al fout.

❖ *Inverteren en dit teruggeven aan het lichaam kan het genezen. Klopt dit?*

Nee, dat klopt niet om de doodeenvoudige reden dat als we de kanker bekijken, de woekering onder deze algemene naam bekend is. Maar het aantal woekeringen ongeveer gelijk is aan het aantal celsoorten dat het lichaam bevat. En elke soort heeft een eigen frekwentie en zelfs dan in zijn compensatie niet voldoende om te genezen, maar men kan daardoor soms een inkapseling van een gezwel veroorzaken. Voldoende?

❖ *Waarom is de lijkwade van Turijn níet van Jezus, maar van een romeins soldaat; leefde die wél in dezelfde tijd en omgeving?*

Ik weet het antwoord niet precies, maar ik vermoed dat ze bij gebrek aan de lijkwade van Jezus een ander hebben gebruikt. En dat het geloof van het volk daaráán er inderdaad magische macht in heeft gelegd.

❖ *Wie is er 'schuldig' aan het aidsvirus als straks mogelijk een paar honderd miljoen mensen aan aids sterven; wie is er dan schuldig aan. En evenzo cholera en andere ziekten waar straks in Azië nog eens 100 of 200 miljoen mensen sterven?*

Dat kunnen we lekker niet beantwoorden om de doodeenvoudige reden, als ik het preciese antwoord zou geven wat aids betreft, ongetwijfeld iedereen onmiddellijk achter het medium aan zou gaan zitten, want dan heeft hij een staatsgeheim verklapt. Ja, geen nederlands hoor. En wat de andere ziekten betreft, die zijn ontstaan door gisting-en vervuilingsprocessen en daaruit is dus een bacterie ontstaan die voor de mens bepaalde fatale gevolgen heeft. Met andere woorden, het zijn bakteriële ziekten. Aids echter is een virusziekte, waarbij het virus zelf een kunstmatig virus was in den beginne. Voldoende?

❖ *In een laboratorium?*

Ja, in een laboratorium.

❖ *Is het voor oorlogsdoeleinden ontwikkeld?*

Nou, dat geloof ik niet, maar ik neem aan dat men een aantal proeven heeft gemaakt, heeft gedaan en dat men daarbij óók op dit eigenaardige afweeruitschakelende organisme is gekomen. En dat men heeft gedacht dat het misschien ergens goed voor zou kunnen zijn. Dat is het dan ook: voor beperking van de bevolkingsaantallen op aarde. Volgende vraag.

❖ *Was Jezus verlicht?*

Nou, ik geloof niet dat Philips hem had geëngageerd. Verlicht, wat verstaat u onder verlicht? Bedoelt u een grote geest met veel meer contacten in andere werelden, zeg maar, dan de normale mens? Ja, dat was Hij. Of hij álle dingen wist, ik weet het niet. Ik ben zover niet dus ik kan het niet beoordelen.

En als u bedoelt verlicht in de zin van: 'hij was heilig', dan ben ik geneigd om ondanks hetgeen in de evangelieën officieel bekend is geworden te zeggen: nou ja, ik heb wel eens meer gehoord van mensen die verlichten werden genoemd en die toch ook wel dingen deden die mij een beetje vreemd voorkomen. Voldoende?

❖ *Twee mensen besluiten een kind in hun leven te willen. Is het nu mogelijk door middel van afstemming of meditatie met entiteiten die inkarneren willen, contact te maken, zodat zij ook kunnen inkarneren?*

Nee, zij maken met u contact en wel op het ogenblik dat de bevruchting plaatsvindt.

❖ *Ja, goed, geen speciale technieken of zo?*

Nee.

❖ *Is het mogelijk dat je door ervaringen in vorige levens met zwarte magie, bijvoorbeeld als beoefenaar daarvan, in dit leven gemakkelijker hiervan het slachtoffer kunt worden?*

Tja, wat je bent, trek je aan. Dus dat is inderdaad mogelijk. De waarschijnlijkheid is niet zo erg groot, want anders zou u wel in een omgeving zijn geïnkarneerd waar zwarte magie sterk domineert. En trouwens, wat is zwarte magie? Het zelfzuchtig gebruik van dezelfde wetten die ook de witte magie regeren.

❖ *Verlies, pijn, onmacht en verdriet. Hoe het beste met de keerzijde van het leven te leven? Hoe het beste met de pijn om te gaan? Niets is zeker in het leven. Door angst zoeken we schijnzekerheden. Hoe nu werkelijk te leven met wat er is?*

Heel eenvoudig. Pijn kun je altijd verdragen, want als je het niet meer verdragen kunt, wordt je bewusteloos. Punt één. Punt twee: verlies. Je kunt niets verliezen, omdat je niets werkelijk hebt. Wees blij met wat je gehad hebt en niet droef om datgeen wat je verloren hebt. Moeilijk maar mogelijk. En wat hadden we nou nog een punt, hè? Ja, het was een soort drietandsvraag.

❖ *Verdriet, pijn, onmacht, verlies.*

Onmacht, ja. Onmacht is datgene wat we onszelf suggereren, wanneer wij iets zouden willen hebben of doen, en weten dat die mogelijkheid ons ontnomen is. We zoeken dan niet naar een vervanging, maar vluchten in onze onmacht. Voldoende?

❖ *Magneetveldfrequenties beïnvloeden de aura en chakra's. Werken dit soort frequenties dwingend op de aura in, bijvoorbeeld openen ze bepaalde chakra's tijdelijk; zijn ze gevaarlijk?*

Nou, mag ik het heel eenvoudig zeggen. Magneetfrequenties zoals u ze op aarde door afstemming, bijvoorbeeld elektronisch, kunt voortbrengen, zijn van een zodanige structuur dat ze geen blijvende invloed kunnen hebben op de aura. Ze kunnen wel een tijdelijke suggestieve invloed betekenen van een chakrum, soms van meerdere. Maar ze kunnen daarbij nooit de structuur van het chakrum aantasten of veranderen. Voldoende?

❖ *Is het zo dat wij mensen oorspronkelijk afstammelingen zijn van de vissen of bacteriën?*

Tja, ik zou zeggen dat is onjuist. De mens is een afstammeling van meercellige wezens en wel die meercellige wezens die in de ondiepte en later op land zijn gaan leven. Zij zijn echter niet te vergelijken met wat wij nu kennen als vissen. Bacteriën zijn weer andere wezens. Ze zijn veel kleiner en kennen een totaal andere structuur. Zij delen zich ook, maar splitsen zich dan. Het zijn dus geen voorvaders van de mens, wiens hele wezen en structuur berust op een voortdurend aanéénblijven van een zeer complex geheel van cellen nadat deling heeft plaatsgevonden. Voldoende?

❖ *Hoe is deze aarde tot stand gekomen?*

Ja, als ik ooit met de aarde in gesprek kom, zal ik het toch eens vragen; ik weet het niet.

❖ *Is werkeloosheid wel een probleem? Zijn er niet gewoon mensen die beter uit zijn als ze niet werken: moet het niet gewoon zo verdeeld worden dat mensen die met een uitkering tevreden zijn en niet willen werken, ook niet hoeven? Die kunnen dan toch op bijvoorbeeld artistieke wijze toch aan de wereld bijdragen?*

Mag ik een antwoord geven, dat in deze maatschappij past? In deze maatschappij vraag je als werkeloze iets voor niets, wanneer je zegt: ik wil niet werken. Ik geloof niet dat in deze maatschappij dit terecht is, daar alles op bezit en bezitsverhoudingen is gebaseerd en u dus in feite gaat leven op kosten van anderen die niet vrijwillig tot uw levensonderhoud bijdragen.

❖ *En niets is van iemand...*

Niets is van iemand. Maar ik zeg nadrukkelijk in deze maatschappij. En in deze maatschappij is alles wel van iemand en ik ben het met u eens, dat geld een illusie is, maar zonder dat komt u ook niet ver. Daarom vraagt u ook om een uitkering, nietwaar. En als we dan zeggen dat iedereen de verantwoordelijkheid voor zichzelf moet dragen, ook instanties, ook allerhand stichtingen en dergelijke, ze moeten zelf werken met datgene wat op vrijwillige basis tot stand komt, dat we dan veel meer zitten in de richting waarin de mensheid zou moeten gaan, namelijk: dat wanneer je nu eenmaal een geldmaatschappij en een heb-maatschappij hebt, je daarin iedereen de mogelijkheid geeft om te zijn wat 'ie wil, mits hij de kosten daarvan zelve draagt. En dan zou je door je artistieke bijdrage misschien toch wel kunnen verdienen, misschien zelfs meer dan je nu krijgt als uitkering, terwijl de uitkering je nu terughoudt van een deel van je uitingen en pogingen, juist omdat dat beter past in het uitkeringsstelsel. Duidelijk?

Ja, dat zal niet met applaus begroet worden bij zekere mensen, dat weet ik ook wel. Maar je moet het heel, heel goed bekijken. Een overbodig ambtenaar is in feite een parasiet die leeft van de gelden die door anderen ontnomen worden aan de mensen die wél werken. Waarom niet? Maar als dat voor een ambtenaar geldt, dan geldt dat ook voor een instelling, voor een onderzoek waar slechts weinigen belangstelling voor hebben, voor bepaalde artistieke prestaties die bij slechts enkelen waardering vinden. Ik zou zeggen: stel de mogelijkheid om te werken, - op een atelier, in een theater, waar je maar wilt -, stel die op eenvoudige wijze ter beschikking, want dat kan voor vele doeleinden gebruikt worden. Maar geen subsidie, geen uitkeringstechnieken die uiteindelijk zeer veel aan personeelskosten vragen en dus altijd meer eisen van de werkelijk verdienende dan eigenlijk redelijk is, en meer dan de mensen die het ontvangen, ook krijgen. Probeer eenvoudig alles terug te brengen tot zijn eenvoudigste vorm. (O god, ik zit te ratelen. Nou, effe doorgerateld, heel vlug dan. Luister:) Wanneer een regering werkelijk democratisch wil zijn, zal ze volstaan met het minimum aan regelingen die voor een sociaal redelijk samengaan in de gemeenschap noodzakelijk zijn, maar nooit meer. Nooit alles uitspitten tot het perfect is, maar eenvoudig zo dat het met gezond verstand toe te passen is. Op dezelfde wijze zal ze géén gelden van de gemeenschap ter beschikking stellen voor doeleinden die misschien voor sommigen of velen begeerlijk zijn, maar die op andere wijze eveneens op te brengen zijn. Op deze wijze houdt men het bestuurslichaam klein. Men geeft het de mogelijkheid zich snel aan te passen aan veranderingen. En gelijktijdig zullen alle mensen in staat zijn datgene te doen, mee te maken enzovoorts, wat ze maar willen, mits zij bereid zijn hun deel aan de kosten daarvan zelfstandig bij te dragen en niet over de rug van anderen voor een koopje te genieten.

(Zo, nou, dat was het. En na deze reaktionaire uitspraken gaan wij terug naar poging tot een eerlijke en oprechte beantwoording van andere schriftelijke vragen).

❖ *Was het deze keer een bijzonder Wessak, met het oog op de grote veranderingen de komende 10 à 20 jaar?*

Ja, dat kun je wel zeggen...

❖ *Is - globaal - al iets over invloeden en interpretatie bekend?*

Niet voldoende om er hier over uit te wijden.

❖ *Heb je problemen nodig om spiritueel en mentaal te groeien?*

Natuurlijk heb je die nodig. Als je geen problemen hebt, dan blijf je zitten waar je zit en je verroert je niet. En dan word je niet bewuster, dan word je alleen steeds meer bewustelozer. Waar of niet?

❖ *Hypoglycemie, een wisselende bloedsuikerspiegel, is een ziekte van deze tijd. Hoe komt dit en wat doen we eraan?*

Als u het hebt over wisselende bloedsuikerspiegel, dan kunnen wij zeggen: a) de voeding van de mensheid is zo gezond geworden dat het ongezond is. b) De consumptievelheid is dermate toegenomen dat de meesten meer moeten uitscheiden dan ze in feite innemen. En dan kunnen we zeggen: c) de bewegingspatronen zijn dermate veranderd dat de normale suikerconsumptie van de spier sterk afneemt en dat hierdoor het suikergehalte in het bloed hoger blijft. Voldoende?

- ❖ *Astrologen werken met sterrebeelden die al een tijdje opgeschoven zijn aan het firmament. De kalender van Maria Thun houdt de aktuele sterrestand aan. Wat is nu beter voor de astrologie?*

Aangezien de astrologie een zogenaamde ervaringswetenschap is, welke zich baseert op een schijnbaar onveranderlijk universum, terwijl in feite de plaats van de aarde in het universum voortdurend verandert, lijkt het mij verstandiger om gewoon de ouderwetse waarde vast te houden en de interpretatie aan te passen aan de moderne omstandigheden. Je bereikt dan veel méér zekerheden dan je zou doen met nieuwe systemen, welke wel uitschieters geven, maar daarnaast ontzettend veel verkeerde interpretaties ten gevolge kunnen hebben.

- ❖ *Hoe gaat het met Friedrich Weinreb in de geest; waar is hij mee bezig?*

Nou, ik geloof dat hij klokkenluider van de Notre Dame is geworden. Nee, Friedrich Weinreb, je bedoelt de chemicus, biochemicus. Zover mij bekend gaat het hem niet bepaald goed, omdat hij denkt recht te hebben op dingen die hijzelf niet bezit en daarom ook niet voor zich kan verwerven. Voldoende?

- ❖ *Ja, ik denk dat het gaat om die andere meneer.*

Ja, er zijn er zoveel, nietwaar. Je kunt hier blijven beieren tot het een klokkenspel is. Maar ik heb het antwoord gegeven voor de man die aan het begin, dat mag ik toch wel zeggen, van de chemische grootindustrie heeft gestaan en daarop heb ik mijn antwoord gebaseerd. Anderen, er zijn er genoeg, ik kan ze niet allemaal uitzoeken. Volgende vraag.

- ❖ *Het geestelijk weerbericht voor de komende maand alstublieft. - Brrrrr.*

Sommige astrologen zien Pluto als symbool van de ziel. Klopt daar iets van? Wat doet Pluto volgens u in de horoskoop?

Pluto is gelijktijdig de heerser van het dodenrijk, zoals u misschien weet en beïnvloedt dus de laatste vier huizen tamelijk sterk, als hij daarin staat. Verder geeft hij over het algemeen een aspekt aan van kracht op het ogenblik dat gewoon sprake is van een driehoek bijvoorbeeld met andere planeten. En dan wel in het huis, waarin hij zelf staat. Dus hij geeft bepaalde invloeden aan, hij is echter niet zonder meer rechter. Hij is ook niet beul, maar hij is eigenlijk de geestelijke achtergrond, waardoor al het andere een bepaalde gerichtheid verkrijgt. Voldoende?

- ❖ *Waarom verwachten enkele van uw sprekers (misschien niet alle), dat - over een jaar of vijf, zes -, de energie en de infrastructuur in veel landen zal ontbreken? In welke landen wèl en in welke landen niet?*

Geen commentaar. Als ik dat ga doen, dan gaat u allemaal verhuizen, en dat is ook niet nodig.

- ❖ *Komt er in 1993 à 1997 een tweede gat in de ozonlaag, maar dan bij de zuidpool? Zal het klimaat (mede) hierdoor ernstig gewijzigd worden. Welke effecten?*

Het is niet zeker dat dit gebeurt, punt één. Punt twee: Wanneer het gebeurt, zou het invloed kunnen hebben op het geheel van de luchtcirkulatie en het zou waarschijnlijk tot een geringe schommeling van de polen aanleiding kunnen zijn. Dit zou klimatologisch grote invloeden kunnen hebben. Voldoende?

- ❖ *Bestaat een P.N.D.? Zo ja, hoe lang kan dit duren en wat is de aangewezen behandeling?*

Ik weet het niet, ik ken het helemaal niet, dus ik kan geen antwoord geven. Nee.

- ❖ *Postnatale depressie.*

Een postnatale depressie. Nou, ik heb het idee dat dat voor sommige mensen het hele leven duurt, vooral voor degenen die geboren zijn...

- ❖ *Maar wat is de aangewezen behandeling?*

Depressie is het gevolg van een ervaring die niet in overeenstemming is met de verwachting van de vrouw. En wanneer zij zich terecht kan vinden in de nieuwe omstandigheden, verdwijnt de depressie, maar zolang ze zich bezig blijft houden met de conflicten tussen werkelijkheid en haar voorstelling, zal de depressie in stand blijven en dat kan levenslang zijn. Er zijn nog wel wat schriftelijke vragen, maar we moeten aan de tijd denken. Nou, zijn er nog mondelinge vragen?

❖ *Ik zou toch wel wat meer willen weten over aids waar u zo leuk over heen wandelt. Ik neem aan dat aids toch wel ietsje meer is dan alleen maar een virus wat is ontsnapt uit een laboratorium...*

Wanneer we kijken naar de basis van de aids, dan is het een kunstmatig virus.

❖ *Laten we even wat verder praten.*

En dan kunt u verder zeggen: ja, het heeft natuurlijk ten aanzien van de sexuele bevrijding en al die andere dingen een grote invloed, maar het betekent doodgewoon: kijk uit, en voor de rest, schoenmaker, hou je bij je leest. Dat aids uitsterft is wel zeker, vooral omdat de weerstand bij vele mensen dus groter blijkt te worden, terwijl, ongeacht het kongres daarover gehouden waar ze nog niets zeggen te weten, er op het ogenblik proeven zijn, waarbij althans een inhibitie van ontwikkeling mogelijk is gebleken, Pittsburg. En daarnaast een benadering, waarbij men de aids als het ware onschadelijk maakt door dit virus met een ander virus als het ware te confronteren, waarmee het tot een gesloten niet meer de omgeving beïnvloedend geheel wordt en dus ook geen celaantasting meer ten gevolge heeft. Dus er zijn methoden om het te genezen.

Ik geloof dat de nadruk die er op wordt gelegd, vooral meebepaald wordt door de behoefte aan voldoende gelden voor onderzoek. Ik dacht dat het duidelijk was.

Zo, nog meer?

❖ *Valt er nog meer te verwachten van de CIA?*

Of er meer van de CIA te verwachten valt? Nou, zolang ik niets hardop zeg en niet dat laboratorium noem en zo, denk ik dat het wel voorbij zal gaan. Dan zeggen ze: dat is kletspraat. Maar als ik data en feiten zou geven die controleerbaar zijn, dan zou men ongetwijfeld proberen een dergelijke bron a) uit te schakelen, b) belachelijk te maken en c) een ander gerucht de wereld in te sturen, waarbij heel andere oorzaken de schuld krijgen. Voldoende?

❖ *Van waaruit spreekt u?*

Ik spreek vanuit mijn eigen wereld via, zeg maar, poden die ik heb uitgestulpt, zodat ik in staat ben om de hersenen van een medium ongeveer zo te gebruiken als u een elektronisch orgel.

❖ *Bent u dichtbij of verder weg?*

Wat is afstand? Afstand is de voorstelling die lichamenlijk bestaat tussen twee plaatsen, maar een dergelijke afstand bestaat niet tussen twee gedachten. Ja, het spijt me, maar je kunt uw wereld en de onze nou niet helemaal vergelijken. Je kunt alleen een paar mogelijke parallellen aanduiden, zonder dat die enige zekerheid hebben voor de mensen.

❖ *'Zo beneden, zo boven', is dat zo?*

Nou, ik geloof niet dat het waar is, anders zou het bij ons een rommeltje moeten zijn en dat is niet zo. Maar je zoudt kunnen zeggen: datgene wat op laag vlak, dus bijvoorbeeld lichamenlijk vlak, wordt gemanifesteerd, zal gespiegeld worden in de geestelijke ik-heid en de manifestatie daarvan op geestelijk niveau medebepalen.

Dat is echt een mooi einde zo, anders wordt het laat hoor. O, anders wordt het laat.

❖ *Ja, ik had ook nog wel een vraag.*

Nou, dat is de laatste dan en dan afgelopen.

❖ *U heeft twee maanden geleden gezegd dat er allerlei publikaties, wetenschappelijke publikaties, zouden komen in de periode met blauw licht, eind april, begin mei, ook over een beeld van de wereld. En dat zou door politici niet echt in ...*

Nee, er is trouwens een ding dat ligt op het ogenblik weer in de ijskast. Het is in Nederland, bij een commissie. Maar er zijn meerdere van deze publikaties geweest. Over enkelen zult u ongetwijfeld kunnen horen, maar ik denk niet dat de overheden het erg prettig vinden als u daarmee wordt geconfronteerd, omdat het namelijk aanduidt dat zij veel te traag zijn in hun pogingen om althans iets te doen aan het milieu etcetera. Voldoende?

Nou, dat was het dan. O ja, en dan hebben we het klapstuk nog, hè. Ja, hoort er ook bij. U geeft drie woorden en ik probeer er wat aardigs van te maken.

❖ *Pinksteren, Rio (de milieuconferentie).*

Ja, het denkbeeld van Rio in pinstertijd stuit op weerstand. En waarom? Omdat de weerstand altijd is tegen alles wat riant lijkt en men denkt hier dat Rio riant is, ofschoon het tegendeel waar is. En op deze wijze komt men dus tot de konklusie dat de uitstorting van de geest nooit in een dergelijke plaats zal kunnen plaatsvinden. Maar wat is pinsteren? Zijn het wat tongen, vurig boven mensenhoofden zwevend in een duister zijnde korenmarkt? Is het een hart dat plotseling moed scheidt, dat plotseling spreekt een andere taal? Is het iets wat ééns gebeurde, een mooi, maar langvergaan verhaal? Of is het nog een werkelijkheid en leeft diezelfde pinkstergeest ook hier in deze tijd?

Als je een keer naar Rio gaat en daar bij de favella staat of op het feest wordt uitgenodigd en alles ziet van vreugd en glans en meedanst in de zinrijk altijd weer gegeven, o zo, sexuele dans. Is er dan geest die spreekt? O ja, want ook in de favella's breekt de geest soms door en klinken soms weer nieuwe stemmen. En zelfs onder het groot gehoor van de orkesten zijn er die opeens in zich iets nieuws ontdekken en excessen remmen.

Een weerstand tegen al wat zwart en duister is en negatief? O ja, dat komt er telkens weer. Men heeft een wijde wereld lief en dan zegt men: mijn God, nu is dat hier aan mij gebeurt, wat ben ik nu toch negatief en in mijzelf verscheurd.

Maar geest zegt in de werkelijkheid: spreek ook uw eigen taal, men zal u wel verstaan. Het licht in u brandt altijd voort, het kan niet ondergaan. Het brandt in Rio en Den Haag, het ging Lubbers zelfs niet eens voorbij. En brandt ook in het oosten nu en overal, want kracht is vrij en het bewustzijn dat uit de oneindigheden nederdaalt spreekt alle talen. Wat zegt wordt telkens weer vertaald. Zo, geef ons dan een pinksterfeest, waarin de mensen plots elkaar verstaan. En dan misschien, ééns, onbevreesd, ook werkelijk als mensen samengaan.

En is u dit geen Rio's feest, geen pinksterboodschap uit het verleen, welaan, behoud uw weerstand dan. Maar ik zeg 'dag', ga heen. Met andere woorden in een leuk rijmpje heb ik dit gezegd: de pinkstergeest bestaat altijd als je er voor open staat. En wat ze je brengt is de mogelijkheid door anderen begrepen te worden. En als je dat gebruikt, kunnen de mensen tot eenheid komen en samengaan. En als ze dát kunnen, ontdekken ze de goddelijke liefde die in alle mensen en in alle dingen bestaan. Zo, en als dat nou geen mooi slotwoord is, dan mag je erover klagen bij de leiding of wat mij betreft bij het medium, die weet ook van niks. Wat mij betreft is dit tijd om te zeggen: vrienden, bedankt voor uw aandacht. Ik vond het erg prettig. Ik heb niet alle vragen beantwoord, dat weet ik ook wel, maar per slot van rekening kan ik beter nee zeggen dan stomiteiten debiteren, nietwaar. En wat de rest betreft, ik heb mijn antwoorden zo eerlijk mogelijk gegeven. Het is niet altijd het antwoord wat u het liefste hoort, maar het wel wat volgens mij het dichtst bij de waarheid ligt. En wat ik ú toewens: dat u in een heerlijk afkoelende nacht zachtekens nasudderend dit gebeuren nog een keer ondergaat en dan de oogjes sluit en de geest de vrijheid laat om daar díe wereld in te gaan, waarin wij geesten, denken wij, voortdurend welbestaan. Goedenavond.